

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

η κλωνοποίηση του πρώτου ανθρωπίνου εμβρύου και οι ενδεχόμενες συνέπειες, το καυτό πρόβλημα των συνεχώς μειουμένων πηγών ενέργειας και η αλόγιστη εκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος είναι κάποιιοι από αυτούς.

Και όμως «η ζωή είναι δώρο, η ζωή είναι ευτυχία, η κάθε στιγμή θα μπορούσε να είναι αιώνες ευτυχίας... Δεν θα χάσω την ελπίδα μου και θα φυλάξω την ψυχή μου και την καρδιά μου αμόλυντη... Πόσο όμορφη είναι η ζωή όταν κάνει κανείς κάτι καλό και δίκαιο...», γράφει ο Φ. Ντισογιόφσκι.

Επιμέλεια Ιερ. Θ.Π.

Ο Θεός λόγος ταπεινώνεται και γίνεται άνθρωπος για να ανυψώσει την ανθρώπινη φύση, να την αφθαρτίσει, να την κάνει «καινή», να τη θεώσει μεταδίδοντας σε αυτήν την υπερκόσμια μακαριότητά Του, την «ύπερ νοῦν» ειρήνη και αγάπη Του. Εμείς σήμερα, οι περισσότεροι, λησμονούμε τον κύριο αυτόν λόγο της ενανθρωπήσεως του Θεού και ζούμε σ' ένα καταναλωτικό πανηγύρι. Στην αντίπερα όχθη ο λόγος ενός σύγχρονου Αγιορείτου ασκητού, του γέροντα Ιωσήφ του Βατοπαιδινού: «Όταν ο νους δεν αιχμαλωτίζεται από τα πάθη ο άνθρωπος αρκείται στις απαραίτητες ανάγκες της βιολογικής υποστάσεως. Ένα πιάτο φαί, ένα ύφασμα να τυλιχθούμε και ένα δωμάτιο να κοιμηθούμε μέσα. Αφού αυτά είναι εκείνα τα οποία αυταρκούν στη βιολογική υπόσταση, πέραν τούτων ο νους δεν έχει δικαίωμα να στρέφεται πουθενά αλλού».

Ο μεγάλος διανοητής του 20ου αιώνα Ν.Γ. Πεντζίκης προτείνει να εξετάζονται όλα

κάτω από το πρίσμα μιας εσχατολογικής προοπτικής. Δίχως αυτήν την προσέγγιση των γεγονότων αδυνατούμε να αφουγκραστούμε τον πόνο και την ανάγκη του συνανθρώπου μας, παραμένοντας ερμητικά κλεισμένοι στο ΕΓΩ μας. Ο μακαριστός άγιος γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης βίωνε κάθε στιγμή της ζωής του αυτήν την αλήθεια και καλεί με το παράδειγμά του τον καθέναν από μας να πράξει το ίδιο.

Μια ανάσα πριν από τα Χριστούγεννα και οι ανησυχίες για εκτεταμένες πολεμικές συρράξεις δεν αποτελούν πλέον ουτοπία. Προβληματισμοί γύρω από θεμελιώδη ζητήματα ζωής προβάλλουν όλο και πιο έντονοι. Οι σύγχρονες επιτεύξεις της Γενετικής, η κλωνοποίηση του πρώτου ανθρωπίνου εμβρύου και οι ενδεχόμενες συνέπειες, το καυτό πρόβλημα των συνεχώς μειουμένων Προβληματισμοί γύρω από θεμελιώδη ζητήματα ζωής προβάλλουν όλο και πιο έντονοι. Οι σύγχρονες επιτεύξεις της Γενετικής,

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Χριστέ μου, δὲν εἶμαι βασιλῆς στὴ Θεία Σου τὴ γέννα ἀσῆμι καὶ χρυσάφι νὰ προσφέρω.
Χριστέ μου, δὲν εἶμαι Μάγος νᾶρθω μὲ τὶς καμῆλες φορτωμένες σμύρνα καὶ λιβάνι.
Εἶμαι ἕνας φτωχὸς βοσκὸς στὴ μάνδρα Σου κι' ἔρχομαι μ' ἕνα ἀρνάκι.
Εἶναι νεογέννητο καὶ κείνο σὰν καὶ Σένα καὶ τύλιξέ το Σὺ στὰ σπάργαλα τῆς χάρης Σου.
Μεγάλωσέ το, Κύριε,
καὶ φύλαξέ το καθαρὸ γὰ τῆς Ἀγάπης τῆ θυσία.
Φτωχὸς βοσκὸς στὴ μάνδρα Σου ἔρχομαι μ' ἕνα ἀρνί, Χριστέ μου,
θεῖε γλυκὲ Ἀρνέ τοῦ κόσμου καὶ Ποιμένα.

(Από την ποιητική συλλογή «Απλές Ωδές», του μακαριστού Ειρηναίου Γαλανάκη, Μητροπολίτου Κισιάμου και Σελίνου).

Ἔκφραση εὐχαριστιῶν

Ο Ιερέας και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού μας ευχαριστεί την κ. Δήμαρχο Αμφιτρίτη Αλημπατέ, τον κ. Αντιδήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο για τον καθαρισμό και στολισμό του περιβάλλοντος χώρου του Ναού καθώς και την παρουσία της φιλαρμονικής που λάμπρυνε την περιφορά της Εικόνας του Αγίου μας. Ευχαριστούμε επίσης όλους όσοι βοήθησαν στον καθαρισμό, τον στολισμό και τη διοργάνωση της πανηγύρεως του Αγίου Νικολάου, ιδιαιτέρως δε τους καρaboκύρηδες αδελφούς Μίγγου και αδελφούς Κιάκη που προσέφεραν 70 κιλά ψάρια για την τράπεζα που παρέχεται μετά την ολονυκτία σε όλο το εκκλησίασμα (250 άτομα) και τον κ. Κων/νο Καλογιάννη για τη δωρεά 40 κιλών αμυγδαλόψιχας για τα γλυκίσματα που προσφέρθηκαν στη γιορτή μας (1.800 κομμάτια). Ευχαριστίες αρμόζουν και στον ιεροψάλτη κ. Γεώργιο Παπαγεωργίου για το κρασί (40 κιλά) για την τράπεζα.

Η ευλογία του Αγίου Νικολάου μαζί σας.

Επιμέλεια Ιερ. Θ.Π.

ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ

Κάποτε ο φίλος ενός θεολόγου τον είχε καλέσει στο σπίτι του για να πάρουν μαζί ένα τσάι. Ήπιαν το τσάι τους, συζήτησαν κι αρκετά ψυχωφέλιμα πράγματα κι έπειτα η οικοδέσποινα άρχισε να ετοιμάζει το τραπέζι για να παίξουν χαρτιά. Ο θεολόγος έβλεπε την κίνηση και περίμενε. Μόλις ετοιμάστηκαν όλα, η οικοδέσποινα τον κάλεσε στο τραπέζι για ν' αρχίσουν το παιχνίδι.

Ο θεολόγος σγκώθηκε, πλησίασε το τραπέζι και στάθηκε όρθιος.

- Ελάτε, δεν θα καθήσετε; του είπε η οικοδέσποινα.

- Να κάνουμε προσευχή πρώτα, να ζητήσουμε την ευλογία του Θεού.

- Να ζητήσουμε την ευλογία του Θεού; Πρώτη μου φορά ακούω να γίνεται προσευχή πριν από τα χαρτιά.

- Δηλαδή, θα κάνουμε κάτι για το οποίο δεν μπορούμε να ζητήσουμε την ευλογία του Θεού;

-

Και από τότε στο σπίτι αυτό δεν ξανάπαιξαν χαρτιά.

Ιερ. Θ.Π.

ΕΡΕΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

• Αποδυναμωμένο εμφανίζεται το Αστυνομικό Τμήμα Ερέτριας, αφού διαθέτει μόλις 10 «μάχιμους» αστυνομικούς και 2 που εκτελούν διοικητικά καθήκοντα. Αποτέλεσμα είναι η αύξηση των ένοπλων ληστειών στην πόλη. Η Δήμαρχος κ. Αμφιτρίτη Αλημπατέ ενημέρωσε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, το οποίο υποσχέθηκε την άμεση ενίσχυση του Αστυνομικού Τμήματος με 2 αστυνομικούς.

• Άνοιξε ο δρόμος για την αναστήλωση του αρχαίου θεάτρου της Ερέτριας. Η

αρχή έγινε με την εκπόνηση της μελέτης ανακατασκευής που κόστισε 50.000 €. Το ποσό συγκεντρώθηκε από τον κουμπαρά που άνοιξε το Σωματείο «Διάζωμα» με πρόεδρο τον κ. Σταύρο Μπένο σε συνεργασία με τους Ενεργούς Πολίτες της «Μέδουσας». Η μελέτη μεταξύ των άλλων προβλέπει την κατασκευή 800 θέσεων για θεατές και θα υποβληθεί άμεσα προς έγκριση στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο του Υπουργείου Πολιτισμού, ενώ ο κ. Σταύρος Μπένος θα συναντήσει τον Περιφερειάρχη κ. Κώστα Μπα-

κογιάννη, με σκοπό την εξασφάλιση της χρηματοδότησης του έργου.

• Από 1 Νοεμβρίου 2014 καταργήθηκε η πορθημιακή γραμμή Ερέτριας - Ωρωπού, καθώς ήταν ασύμφορη λόγω της αύξησης των λιμενικών τελών και της μείωσης του επιβατικού κοινού μετά τη διάνοιξη του νέου δρόμου Σχηματαρίου-Χαλκίδας. Η γραμμή θα επαναλειτούργησει τον Απρίλιο, ενώ από τον Ιούνιο και για όλο το καλοκαίρι θα αυξηθούν τα δρομολόγια.

ΤΟ ΘΕΙΟ ΒΡΕΦΟΣ

Ένα περιστατικό από τη ζωή του Χριστού ως θείου Βρέφους: όταν η αγία οικογένεια διέφυγε από το ξίφος του Ηρώδη και πορευόταν στην Αίγυπτο, εμφανίστηκαν καθ' οδόν κάποιιοι ληστές, με πρόθεση να κατακλέψουν τους οδοιπόρους. Ο δίκαιος Ιωσήφ οδηγούσε το γαϊδουράκι, πάνω στο οποίο ήταν φορτωμένα τα λίγα υπάρχοντά τους και όπου επέβαινε η Υπεραγία Θεοτόκος, κρατώντας στο στήθος Της τον Υιό Της. Οι ληστές άρπαξαν το γαϊδουράκι με σκοπό να το οδηγήσουν μακριά και ένας απ' αυτούς πλησίασε τη Μητέρα του Θεού για να δει τι κρατούσε κατάστηθα. Μόλις αντίκρισε τον Χριστό-νήπιο, εξεπλάγη από την ασυνήθιστη ομορφιά Του και τότε, μέσα στην έκπληξή του, αναφώνη-

σε: «Και ο Θεός αν έπαιρνε σάρκα ανθρώπινη, δεν θα μπορούσε να είναι πιο όμορφος απ' αυτό το Παιδί!». Κατόπιν ο ληστής πρόσταξε τους συνεργούς του να μην αρπάξουν τίποτα απ' αυτούς τους οδοιπόρους.

Γεμάτη ευγνωμοσύνη προς τον γενναιόδωρο αυτό ληστή, η Παναγία Θεοτόκος του είπε: «Γνώριζε ότι το Παιδί αυτό θα σε ανταμείψει με ανταμοιβή μεγάλη, επειδή εσύ σήμερα Τον προστάτευες». Τριάντα τρία χρόνια αργότερα ο ίδιος άνθρωπος κρεμόταν στον σταυρό, για τα παραπτώματά του, σταυρωμένος στα δεξιά του Σταυρού του Χριστού. Το όνομά του ήταν Δυσμάς και το όνομα του άλλου, εξ αριστερών, ληστή ήταν Γεστάς. Βλέποντας ο Δυσμάς

τον Δεσπότη, τον αθώο και αναμάρτητο Ιησού Χριστό, σταυρωμένο, μετανόησε για κάθε κακό που είχε κάνει στη ζωή του. Όταν ο Γεστάς βλασφήμησε εναντίον του Κυρίου, ο Δυσμάς Τον υπερασπίστηκε λέγοντας: οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε (Λουκ. 23, 41). Ο Δυσμάς επομένως ήταν ο σοφός ληστής στον οποίον

οἴτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε (Λουκ. 23, 41). Ο Δυσμάς επομένως ήταν ο σοφός ληστής στον οποίον

οἴτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε (Λουκ. 23, 41). Ο Δυσμάς επομένως ήταν ο σοφός ληστής στον οποίον

οἴτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε (Λουκ. 23, 41). Ο Δυσμάς επομένως ήταν ο σοφός ληστής στον οποίον

οἴτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε (Λουκ. 23, 41). Ο Δυσμάς επομένως ήταν ο σοφός ληστής στον οποίον

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

27-12-1991

Ένας νεκρός και πέντε τραυματίες είναι ο απολογισμός από το αεροπορικό δυστύχημα στο Τατόι που έπληξε την πολεμική μας αεροπορία.

10-12-1993

Καθελκύστηκε στο Σκαρामαγκά η νέα φρεγάτα "Σπέτσι". Ήταν μια μεγάλη μέρα για τα Ελληνικά Ναυπηγεία Σκαρामαγκά, τα οποία ολοκλήρωσαν το πρώτο μέρος του κυριότερου τεχνολογικού επιτεύγματος της εταιρείας στα 35 χρόνια της λειτουργίας της. Η πρώτη από τις 3 φρεγάτες τύπου "ΜΕΚΟ 200 ΗΝ" που κατασκευάζουν για λογαριασμό του Πολεμικού Ναυτικού τα Ελληνικά Ναυπηγεία, περνάει πλέον στο στάδιο της εγκατάστασης του εξοπλισμού και των συστημάτων της.

15-12-1993

Ο επιχειρηματίας Πρόδρομος Εμφιετζόγλου είναι ο αγοραστής του πίνακα του Νικολάου Γύζη "Κρυφό Σχολειό" που πουλήθηκε στη δημοπρασία του οίκου "Κρίστις" στην τιμή ρεκόρ των 170 εκατομμυρίων δραχμών. Ο ίδιος ο αγοραστής αποκάλυψε στους δημοσιογράφους ότι " χτύπησε" το έργο σε αυτή την τιμή, επειδή η Εθνική Πινακοθήκη που το διεκδικούσε δεν διέθετε περισσότερα από 80 εκατομμύρια και το έργο θα κινδύνευε να αγοραστεί από ξένο.

16-12-1993

Το "Μακεδονία Παλλάς", ένα ξενοδοχείο συνδεδεμένο με την ιστορία της Θεσσαλονίκης παύει να λειτουργεί από τις 28 Δεκεμβρίου.

29-12-1993

Σοκ από τα εγκλήματα νεαρών σατανιστών. Δύο αμούστακα αγόρια από την Παλλήνη τόλμησαν να ασχοληθούν με τη μαύρη μαγεία και η σχέση τους αυτή αποδείχθηκε ολέθρια. Δύο γυναίκες έγιναν θυσία στο ...σατανά, αφού έτσι πρόσταζαν τα βιβλία που μελετούσαν εδώ και χρόνια, ο Ασημάκης Κατσούλας, 21 ετών, και ο φίλος του Εμμανουήλ Δημητροκάλης, 19 ετών. Εκτός από τους 2 φίλους που υπηρετούσαν τη στρατιωτική τους θητεία, η αστυνομία συνέλαβε και τη φίλη του Α. Κατσούλα, Αγγελική Μαργέτη, 18 ετών, η οποία κατηγορείται για συνέργεια στις πράξεις τους.

Ελένη Παπαγεωργίου-Ηλιάδη

Οστεοπόρωση: Μια «σιωπηλή επιδημία»

Στις μέρες μας υπάρχουν πολλές αιτίες νοσηρότητας (ασθένειες) στον ευρύτερο πληθυσμό, οι οποίες κοστίζουν πρωτίστως στους ανθρώπους που νοσούν, στους συγγενείς οι οποίοι καλούνται να τους φροντίσουν, αλλά και στο σύστημα υγείας που πρέπει να φροντίσει για τη νοσηλεία και τη θεραπεία τους. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, στην Ελλάδα, οι πιο 'ξακουστές' και θανατηφόρες ασθένειες είναι τα εγκεφαλικά επεισόδια, οι καρδιοπάθειες, ο διαβήτης, ο καρκίνος στις διάφορες μορφές του και πολλές ακόμη άλλες.

Σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, μεγάλο μέρος του πληθυσμού έχει πρόσβαση σε ενημέρωση για τις περισσότερες από αυτές και για το τι πρέπει να κάνει για να τις αποφύγει (όπως παραδείγματος χάριν υγιεινό τρόπο ζωής, διακοπή καπνίσματος, άσκηση). Η περίπτωση της ασθένειας που θα μας απασχολήσει όμως σήμερα είναι λίγο διαφορετική καθώς στις περισσότερες περιπτώσεις οι ασθενείς δεν γνωρίζουν καν ότι νοσούν.

Η οστεοπόρωση έχει χαρακτηριστεί απ' την επιστημονική κοινότητα ως μια «σιωπηλή επιδημία», απ' ενός διότι η επίδρασή της στον παγκόσμιο πληθυσμό έχει διπλασιαστεί από το 1950 έως σήμερα και προβλέπεται να αυξηθεί στο μέλλον με ακόμη πιο γρήγορους ρυθμούς, και απ' ετέρου διότι οι επιπτώσεις της οστεοπόρωσης στους ασθενείς παρουσιάζονται μόνον αφού η ασθένεια έχει φτάσει σε προχωρημένα επίπεδα, με τη μορφή καταγμάτων. Χαρακτηριστικά είναι τα αποτελέσματα μιας πρόσφατης έρευνας του Ελληνικού Ιδρύματος Ρευματολογικών Ερευνών, η οποία έδειξε ότι το 24,8% των Ελληνίδων ηλικίας 50 ετών και άνω πάσχουν από οστεοπόρωση, ενώ το 75% εξ αυτών δεν το γνώριζαν.

Η οστεοπόρωση απασχολεί σχεδόν 200 εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο. Μία στις τρεις γυναίκες, μετά την εμμηνόπαυση, θα εμφανίσει οστεοπόρωση, ενώ ένας στους οκτώ Ευρωπαίους ηλικίας άνω των 50 ετών θα εμφανίσει κατάγμα σπονδυλικής στήλης. Περίπου 1,7 εκατομμύρια κατάγματα ισχίου αποδίδονται στην οστεοπόρωση και είναι χαρακτηριστικό ότι ο αριθμός αυτός αναμέ-

νεται να φτάσει τα 6, 3 εκατομμύρια μέχρι το 2050. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (Π.Ο.Υ) προειδοποιεί ότι από πλευράς συχνότητας, η οστεοπόρωση βρίσκεται στη δεύτερη θέση μετά τις καρδιαγγειακές νόσους! Μελέτες έχουν δείξει ότι ο κίνδυνος θανάτου μιας γυναίκας, εξαιτίας ενός κατάγματος ισχίου, είναι συγκρίσιμος με τον κίνδυνο θανάτου εξαιτίας του καρκίνου του μαστού και μεγαλύτερος από εκείνον του καρκίνου του ενδομητρίου, ενώ το 20% περίπου των ορθοπεδικών κλινών στα νοσοκομεία είναι μόνιμα κατειλημμένες από υπερήλικες με κάταγμα της περιοχής του ισχίου.

Ο ορισμός στον οποίο συγκλίνουν τα περισσότερα επιστημονικά συγγράμματα στις μέρες μας δόθηκε απ' τον Εθνικό Οργανισμό Υγείας (Π.Ο.Υ.) και ορίζει την οστεοπόρωση ως μια σκελετική, συστηματική νόσο, η οποία χαρακτηρίζεται από χαμηλή οστική μάζα και φθορά της μικροαρχιτεκτονικής δομής του οστίτη ιστού, με επακόλουθο την αύξηση της ευθραστότητας των οστών και της επιρρέπειάς τους στα κατάγματα. Με πιο απλά λόγια, η ασθένεια αυτή "χτυπάει" τα κόκαλα μειώνοντας το πάχος αλλά και τη συνοχή της δομής τους, με αποτέλεσμα να μειώνεται η αντοχή και η δύναμή τους. Επακόλουθο για κάποιον που νοσεί είναι να διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να υποστεί κάταγμα, ακόμη και από χτυπήματα -πτώσεις, πολύ μικρής δύναμης.

Η ιδιοπαθής οστεοπόρωση εμφανίζεται με δύο τύπους που διαφέρουν τόσο στην κλινική τους εικόνα, όσο και στην επιδημιολογία και παθογένειά τους. Παλαιότερα οι τύποι αυτοί χαρακτηρίζονταν ως μετεμμηνοπαυσιακή και γεροντική οστεοπόρωση. Η διάκριση όμως αυτή δεν είναι απλά ηλικιοεξαρτώμενη και γι' αυτό σήμερα προτιμάται η ονομασία οστεοπόρωση τύπου I και τύπου II.

Οστεοπόρωση τύπου I

Παρουσιάζεται σε σχετικά νέες γυναίκες, στα πρώτα 15 χρόνια μετά την εμμηνόπαυση και προσβάλλει κυρίως τα σπογγώδη οστά, σπουδαιότερα από τα οποία είναι τα σπονδυλικά σώματα (τμήματα της σπονδυλικής στήλης) και το περιφερικό άκρο της κερκίδας (τμήμα οστού κοντά στον καρπό του χεριού). Αποτέλεσμα της οστικής απώλειας των σπονδύλων είναι η εμφάνιση σπονδυλικών καταγμάτων, η ραχιαλγία, η προοδευτική απώλεια αναστήματος και η κύφωση. Στην Ελλάδα, το 19,2% των μετεμμηνοπαυσιακών γυναικών πάσχουν από σπονδυλική οστεοπόρωση. Η μεγαλύτερη συχνότητα τέτοιων περιστατικών παρατηρείται στις ηλικίες

50-65 ετών, περίοδο που συνήθως υπάρχουν οι ταχείς ρυθμοί οστικής απώλειας.

Οστεοπόρωση τύπου II

Παρουσιάζεται σε ηλικιωμένα άτομα (μετά το 70ό έτος) και προσβάλλει κυρίως τα φλοιώδη οστά, όπως το άνω άκρο του μηριαίου οστού, τα κατάγματα του οποίου είναι βασική αιτία νοσηρότητας και αυξημένης θνησιμότητας ατόμων της τρίτης ηλικίας. Στην Ελλάδα το έτος 1977 συνέβησαν 5.100 κατάγματα του άνω άκρου του μηριαίου οστού, ενώ το έτος 1992 συνέβησαν 10.953. Επομένως, κατά το διάστημα 1977- 1992 υπήρξε μία μέση ετήσια αύξηση των καταγμάτων του άνω άκρου του μηριαίου οστού της τάξης του 7,6%. Το κοινωνικό - οικονομικό κόστος των καταγμάτων αυτών είναι τεράστιο.

Οι λόγοι εμφάνισης της οστεοπόρωσης είναι πολλοί και η ασθένεια θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πολύ σοβαρή. Ευτυχώς όμως με την εξέλιξη της επιστήμης και τη βοήθεια των ειδικών μπορεί να υπάρξει πρόληψη, έγκαιρη διάγνωση, καθώς και αποτελεσματική θεραπεία. Σε αυτά τα ζητήματα θα αναφερθούμε εκτενώς στο επόμενο φύλλο.

Σταματίου Δαυίδ-Άγγελος, Μαλαμά Ανδρομάχη | Φυσιοθεραπευτές (Πτυχιούχοι Α.Τ.Ε.Ι. Αθήνας)

Έγραψαν & Είπαν: ● ● ●

Ο ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ (305-240 π.Χ.), περίφημος ποιητής και λόγιος των Αλεξανδρινών χρόνων, είπε: «Ουδείς βεβαιότερος εχθρός από τον ευεργετηθέντα αχάριστο».

Ο ΠΟΛΥΒΙΟΣ, ονομαστός ιστορικός καταγόμενος από τη Μεγαλόπολη της Αρκαδίας, είπε: «Μη ρίχνεις πέτρα στο πηγάδι που σε πότισε».

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ο κορυφαίος από τους τρεις Ιεράρχες, έγραψεν και είπε «Αρκεί ένας άνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ολόκληρον διορθώσασθαι δήμον». Δηλαδή: Αρκεί ένας άνθρωπος, ο οποίος να έχει φλογερή πίστη (υγιές ζηλωτικό φρόνημα) για να αλλάξει το φρόνημα ενός ολόκληρου λαού».

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟ
ΑΡΗ Σ. ΖΗΚΟΥΡΙΔΗ

Παρακλητική ή Οκτώμητος

Στη συνέχεια της Παρακλητικής παρατίθεται το Απολυτίκιο και το Θεοτοκίο του γ' ήχου

Το Απολυτίκιο και το Θεοτοκίο του γ' ήχου

Απολυτίκιον

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῶν θανάτων τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ παρέσχε τῶ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

• Ας νιώσουν χαρά και ευφροσύνη τα ουράνια (οι ουράνιες Δυνάμεις)· ας νιώσουν χαρά και αγαλλίαση τα επίγεια (οι άνθρωποι της γης)· διότι ο Κύριος με το παντοδύναμο χέρι Του (με την παντοδυναμία Του) πραγματοποίησε έργα ισχυρά και δυνατά· με τον θάνατό Του πάτησε τον θάνατο· υπήρξε ο πρώτος από τους νεκρούς που αναστήθηκε· μας έσωσε από την αχόρταγη κοιλιά του Ἄδη και χάρισε στον κόσμο το πλούσιο έλεός Του.

Σχόλιο. Στο αναστάσιμο Απολυτίκιο του γ' ήχου ο ιερός υμνογράφος παρακινεί σύμπασα την κτίση, ουρανό και γη, Αγγέλους και ανθρώπους, σε χαρά και ευφροσύνη και σε

πνευματική αγαλλίαση με αφορμή το μέγα και θαυμαστό γεγονός της αναστάσεως του Κυρίου, το οποίο είναι αναμφισβήτως έργο της παντοδυναμίας Του και αποτέλεσμα της φιλανθρωπίας και της μεγάλης Του ευσπλαχνίας. Ο υμνογράφος την προτροπή του για χαρά όλης της κτίσης την αιτιολογεί και τη θεμελιώνει με τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Πρέπει, τονίζει, να πανηγυρίσει η φύση όλη και ιδιαίτερα εμείς οι άνθρωποι, τα λογικά του Θεού όντα, διότι ο Χριστός με την ανάστασή Του από τον χώρο των νεκρών αποδείχτηκε κύριος και εξουσιαστής του θανάτου και μας απέσπασε από την αδηφαγία του Ἄδη. Η ανάσταση του Χριστού σηματοδοτεί και προοιωνίζεται τη μελλοντική ανάσταση όλων των ανθρώπων. Εκείνος αναστήθηκε πρώτος, υπήρξε πρωτότοκος των νεκρών, για να ακολουθήσουμε εμείς. Και πέρα από την πραγματική ανάσταση των νεκρών, την οποία σύμφωνα με την πίστη μας προσδοκούμε, υπάρχει η συμβολική ανάσταση και ανόρθωσή μας από τα έργα της αμαρτίας, τα οποία μας κρατούν δέσμιους στο πνευματικό σκοτάδι του τάφου. Για να

ζήσουμε την πραγματική και αιώνια αναστάσή μας και την πρώτη μας μακαριότητα και αθανασία, η ανόρθωσή μας από τον πνευματικό μας τάφο αποτελεί προϋπόθεση απαραίτητη. Και αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παντοδύναμη χάρη και το έλεος του Θεού, τα οποία εκφράζει σ' όλο της το μεγαλείο η ανάσταση του Χριστού.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖσθαι ὁ Υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος ἄνθρωπου, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

• Εσένα που έγινες μεσίτρια για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους μας δοξολογούμε, Θεοτόκε Παρθένη· γιατί ο Υιός σου και θεός μας με τη σάρκα που έλαβε από σενα καταδέχτηκε να υπομείνει το πάθος του Σταυρού (τη σταυρική θυσία) και έτσι ως φιλάνθρωπος θεός μάς λύτρωσε από τη φθορά της αμαρτίας και του θανάτου.

Ιερ. Θ.Π.

Ο Τάφος Του Μ.Αλεξάνδρου σε χριστιανικές εικονογραφίες.

Οι ανασκαφές στην Αμφίπολη με τα εντυπωσιακά ευρήματα και τη διεθνή προβολή τους με άλυτο όμως, μέχρι τούδε τουλάχιστον, το αιγυπτιακό πρόβλημα της ταυτότητας του ενοίκου του τάφου, παρά τις εκφρασθείσες πολλές τε και ποικίλες απόψεις και γνώμες ειδικών και μη, στρέφουν τη σκέψη στο γνωστό εικονογραφικό θέμα με τον όσιο Σισών να παριστάνεται όρθιος μπροστά στον σκελετό του Μ.Αλεξάνδρου μέσα σε ανοικτό τάφο, με το βλέμμα στραμμένο σ' αυτόν, βυθισμένος στις σκέψεις του για τη ματαιότητα των ανθρωπίνων και το αναπόφευκτο του θανάτου.

Κατά τον Μέγα Συναξαριστή της Ορθόδοξου Εκκλησίας του μηνός Ιουλίου, «οὗτος ὁ ὄσιος ἐλθὼν ποτε εἰς τὸν τάφον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ πάλαι ποτέ διαλάμψαντος ἐν δόξῃ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἔστη πρό αὐτοῦ καὶ βλέπων αὐτὸν ἔφριπτεν, ἀναλογιζόμενος τὸ ἄστατον τοῦ καιροῦ καὶ τῆς δόξης τὸ πρόσκαιρον· κλαίων δὲ καὶ θρηνῶν ἔλεγε τούς ἐξῆς ἐπιγραμματικούς λόγους, τούς ὁποίους ὕστερον οἱ μαθηταὶ του, ζωγραφούντες τὴν εἰκόνα του παρά τὸν τάφον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἔγραψον ἐπ' αὐτῆς: Ὁρῶν σε, τάφε, δειλιῶ σου

τὴν θέαν καὶ καρδιοστάλακτον δάκρυον χέω, χρέος τὸ κοινόφλητον εἰς νοῦν λαμβάνων· πῶς οὖν μέλλω διελθεῖν πέρας τοιοῦτον; Αἶ αἶ θάνατε, τίς δύναται φυγεῖν σε;».

Το γνωστότερο παράδειγμα του εικονογραφικού αυτού τύπου αποτελεί τοιχογραφία στη Μονή Βαρλαάμ των Μετεώρων (16ος αι.), ὁμοίως όμως παραστάσεις υπάρχουν και σε αρκετά άλλα μέρη, όπως σε παρεκκλήσι του Αγίου Ιωάννου στη Μονή Παναγίας της Μαυριώτισσας (17ος αι.) στην Καστοριά, καθώς και σε βημόθυρο του κοιμητηριακού ναοῦ στη Μονή Γδερνέττου (16ος αι.) Χανίων, το ίδιο δε θέμα απαντά και σε φορητές εικόνες. Νέωτερη τοιχογραφία φωτογράφησα προ ετών στον περίβολο της Μονής Ορθοκωστά Κυνοουρίας, σύγχρονο έργο μοναχής, το οποίο όμως πρόσφατα καταστράφηκε από υγρασία.

Αξιοσημείωτο είναι ότι αναφορά του Μ.

Αλεξάνδρου γίνεται και στην «Ερμηνεία Ζωγραφικής Τέχνης» (αρχές 18ου αι.) σχετικα με την παράσταση «Ορασις τοῦ προφήτου Δανιὴλ με τὰ τέσσαρα θηρία» (Δανιὴλ ζ' 1-27): «...Τὸ τρίτον πάρδαλις πλουμιστὴ με τέσσαρα πτερά καὶ τέσσαρας κεφαλὰς καὶ ἐπάνω αὐτῆς ὁ βασιλεὺς Μακεδόνων Ἀλέξανδρος βαστῶν κοντάρι...» .

Η παράσταση αυτή του εικονογραφικού θέματος με τον άγιο Σισών συνεχίσθηκε, ως μακρινός απόηχος της βυζαντινής και μεταβυζαντινής θρησκευτικής ζωγραφικής, με τον Φώτη Κόντογλου, ο οποίος στο μνημειώδες έργο του «Εκφρασις τῆς Ὁρθοδόξου Εἰκονογραφίας» γράφει για την αγιογράφηση του Οσίου: «Μαρμάρινος τάφος ἀνεωγμένος καὶ μέσα εἰς αὐτὸν τὸ σκέλεθρον τοῦ Μ.Αλεξάνδρου. Καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ ὁ ἄββας Σισῶνης, γέρον φιλανθρωπὸς πλατυγένειος, ἴσταται ἐξεστνηκῶς καὶ δακρῶν. Καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς εἰκόνης αὕτη ἡ ἐπιγραφή: Σισῶνης ὁ μέγας ἐν ἀσκηταῖς, ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Ἀλεξάνδρου, τοῦ πάλαι λάμψαντος ἐν δόξῃ, φρίπτει, καὶ τὸ ἄστατον τοῦ καιροῦ καὶ τῆς δόξης τῆς πρόσκαιρου λυπηθείς, ἰδοὺ κλαίει: Ὁρῶν σε, τάφε, δειλιῶ σου τὴν θέαν...»

(Γ.Ν.Αικ., «Ο Μέγας Αλέξανδρος στη λαϊκή παράδοση», Αθήνα 1996).

Δρ Γεώργ. Ν. Αικατερινίδης